

[Anker Lau.]

mill. kr., der reguleres på den måde. Det bliver altså for mellem $2\frac{1}{4}$ og $2\frac{1}{2}$ milliard kr. varer, der endnu er under kontrol.

Nu ved jeg naturligvis udmærket, at vi ikke har dollars nok til, at vi også kan give fri for importen fra dollarlandene, og det samme er tilfældet med de fleste af de øvrige lande, bl. a. fordi vi enten må af med dollars eller også få omsætningen til at gå nogenlunde lige op. Jeg håber imidlertid, at vi efterhånden kan få udvidet Marshall-området, i hvert fald rent valutarisk set, eller således at vi kan få en tilsvarende ordning, der kan udvide kredsen af de lande, som vi kan handle frit med indenfor de til enhver tid eksisterende frilister.

Men foreløbig står vi med alt udenfor Vesteuropa under kontrol, og af importen fra Vesteuropaområdet er der altså endnu 900 mill. kr. under regulering. Det er først og fremmest disse 900 mill. kr., søgelyset nu må rettes imod, hvis vi vil videre ad liberaliseringens vej, og det vil jeg håbe der vil være mulighed for.

De 17 pct., det drejer sig om, er jo væsentlig de egentlige, færdige forbrugsvarer, og medens vi er ved de færdige varer, vil jeg også gerne lige med et par ord udtrykke håbet om, at den begyndende afvikling af deponeringsordningerne indenfor tekstilbranchen i den nærmeste tid vil blive fortsat, således at vi kan opnå engang inden altfor længe at få disse varer anerkendt som virkelige liberaliserede.

De sidste procent af vareimporten omfattende 285 varenumre eller dele af varenumre — efterhånden som frigivelsen er skredet frem, har vi jo fået varenumrene delt op i så mange smådele, at tallet trods alt synes temmelig stort — bør vi i den kommende tid se alvorligt på. Jeg er ikke så optimistisk at tro, at denne liberalisering kan ske på een gang, men jeg håber, at der her vil være flertal for, at det skal ske, efterhånden som vor valutastilling tillader det. Vi skylder forbrugerne i dette land og hensynet til vor eksport at liberalisere færdig og at sætte alle vore kræfter ind i de internationale forhandlinger for, at denne liberalisering også slår helt igennem ude i den øvrige verden for vore eksportvarers vedkommende.

Jeg er som sagt helt klar over, at de sidste 17—25 pct. bliver de vanskeligste at få på friliste, også fordi man her støder på store

og stærke hjemlige interesser, bygget op gennem 20 års lukket eller delvis lukket marked.

Jeg vil dog gerne appellere til alle de kræfter, der forstår frihedens betydning for forbrugerpriserne og for produktionens konkurrenceevne, om at finde frem til en fortsat frilistepolitik, eventuelt gennem en aftrapning, således at udviklingen kan ske jævnt og roligt til gavn for hele vor erhvervsøkonomiske stilling. Den betydelige afvikling af restriktioner og rationeringer, som har fundet sted i de senere år, må vel også have givet sig udslag i visse indskrænkninger i og en forenkling af hele det store administrationsapparat.

Idet jeg går ud fra, at lovforslaget som sædvanlig bliver henvist til et udvalg, håber jeg, at vi her kan drøfte disse forhold med den højtærede minister og måske finde frem til endnu mere forenkling på visse områder, ligesom vi iøvrigt også kan drøfte visse andre enkeltheder i dette forslag.

Til slut vil det være naturligt for mig ved denne lejlighed at takke den høje regering for den håndfaste måde, den har grebet de økonomiske problemer an på. Uden den førte økonomiske politik ville selv den stærkeste konjunkturmæssige medvind ikke have bragt os den sundhedsgrad i vor økonomi, som vi nu har grund til at glæde os over. Fra inflation og restriktioner er vi gennem liberaliseringens evne til at skaffe flere varer til lavere priser nået frem til en udvikling, der tvinger den virkelige konkurrenceevne igennem, og det er nu til syvende og sidst den sikreste, ja den eneste sikre garanti for varig beskæftigelse indenfor et lands produktion.

Selvom der må gå nogen tid naturligvis, inden forholdene på arbejdsmarkedet trækker sig helt i lave, tror jeg nu alligevel, at størstedelen af den danske befolkning føler en voksende tryghed og en voksende ro under indflydelse af denne politiks resultater. Inflationens nervepres er vendt til større tillid og fasthed i den daglige tilværelse forbundet med en følelse af, at den danske krone og dens købeevne nu i højere grad end før er til at stole på.

Med disse ord skal jeg tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget.

Weikop: Det er efter min opfattelse ikke helt uforståeligt, at den højtærede handelsminister, da lovforslaget blev fremsat rejste